

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 9C/166/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7912215968
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Vargová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2015:7912215968.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Evou Vargovou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ , s.r.o., IČO : 35 807 598, Bratislava, ul. Pribinova 25, práv. zast. Fridrich Paľko, s.r.o. , IČO:36864421, so sídlom Bratislava, ul. Grösslingova 4 proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky Bratislava o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

- I. Návrhy žalobcu na prerušenie konania súd zamietla.
- II. Žaloby žalobcu zamietla.
- III. Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu z dôvodu, že Okresný súd Trebišov v exekučných konaniach, ktoré označil v návrhoch na začatie konania, nerozhodol o žiadostiach na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Tvrdil, že je daná zodpovednosť žalovaného za vznik škody a vznik nemajetkovej ujmy podľa zák.č. 514/2003 Z.z. v dôsledku tohto nesprávneho úradného postupu. Žaloby - návrhy na začatie konania podal žalobca dňa 27.9.2012 a v tejto veci sp.zn. 9C/166/2012 súd koná a rozhoduje o týchto návrhoch žalobcu, ktoré spojil uznesením zo dňa 9.10.2012 č.k. 9C/166/2012-8 na spoločné konanie. Ide o konanie a rozhodovanie o návrhoch žalobcu na začatie konania, o ktorých sa viedli pôvodne samostatné konania pod sp.zn. 9C/166/2012 a 9C/221/2012. V uvedených návrhoch si žalobca uplatnil z titulu majetkovej škody sumu 125,-Eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 518,16 Eur pod sp.zn. 9C/166/2012 a z titulu majetkovej škody 5.236,65 Eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 1.047,33 Eur pod sp.zn. 9C/221/2012. Ďalej uviedol, že splnil zákonnú podmienku uplatnenia nároku návrhom na predbežné prerokovanie náhrady škody u žalovaného, avšak žalovaný v zákonnej lehote o žiadosti na predbežné prerokovanie nároku nerozhodol. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení žiadal žaloby zamietnuť z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č.514/2003 Z. z.. Tvrdil, že podania žalobcu, ktoré žalobca označuje ako žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, doručené žalovanému pred podaním návrhu na začatie súdneho konania a tiež návrhy na začatie súdneho konania, sú zmätočné a nespĺňajú základné náležitosti, ktoré stanovujú procesné predpisy pre kvalifikované uplatnenie nárokov na náhradu škody podľa zákona č.514/2003 Z.z. a Občianskeho súdneho poriadku. Keďže podľa žalovaného už v žiadostiach o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody absentovali také údaje ako označenie súdnych exekučných konaní so spisovými značkami, ako aj určitosť právnej kvalifikácie hmotno-právneho záväzku vyplývajúceho z právneho predpisu, je potrebné takéto návrhy žalobcu na začatie súdneho

konania zamietnuť. Žalovaný ďalej poukázal na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej samotné nedodržanie zákonnej lehoty na vykonanie procesného úkonu alebo rozhodnutia v súdnom konaní nemusí byť samo o sebe kvalifikované ako zbytočný prieťah. Žalovaný ďalej hodnotí nedôvodné uplatnenie nároku žalobcu aj tým, že nároky žalobcu sú premlčané, že žalobca v žalobách škodu ako majetkovú ujmu vyčísluje iba všeobecnými údajmi bez preukázania skutočných nákladov, že žalobca nevyužil inštitút podania sťažnosti na prieťahy v konaní predsedovi súdu ani ústavné sťažnosti na Ústavnom súde.

Súd vo veci vykonal dokazovanie podaním žalobcu, žalovaného, listinnými dôkazmi, a zistil tento skutkový stav veci:

Z obsahu spisu Okresného súdu Trebišov sp.zn. 2Er/1072/2009 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia došla dňa 14.12.2009 a uznesením č.k. 2Er/1072/09-9 zo dňa 5.2.2010 žiadosť o vydanie poverenia bola zamietnutá. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.8.2010 v spojitosti s uznesením KS v Košiciach č.k. 3CoE/282/2010-31 zo dňa 30.6.2010.

Z obsahu spisu OS Trebišov sp.zn. 2Er/947/2009 bolo zistené, že žiadosť o vydanie poverenia došla dňa 26.11.2009 a uznesením zo dňa 5.2.2010 č.k. 2Er/947/2009-9 žiadosť o vydanie poverenia bola zamietnutá. Uznesením KS v Košiciach č.k. 2CoE/281/2010-29 zo dňa 31.8.2010 uznesenie o výroku o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia bolo potvrdené, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 1.10.2010.

Z vyššie uvedených súdnych spisov súd zistil, že údaje žalobcu uvedené vo vyššie uvádzaných dvoch návrhoch na začatie konania zodpovedajú týmto súdnym exekučným konaniam vedeným pod vyššie uvedenými spisovými značkami.

Súd zistil a medzi účastníkmi nie je sporné, že žalobca si uplatnil nároky na náhradu škody formou žiadosti o predbežné prerokovanie týchto nárokov u žalovaného a rovnako nie je sporné, že žalovaný o týchto žiadostiach nerozhodol. Sporná je iba skutočnosť, či predmetné žiadosti boli dostatočne kvalifikované, čo žalovaný jednoznačne namieta.

Podľa ust. § 44 ods.2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 01.06.2011 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu.

Podľa ust. § 3 ods.1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ust. § 3 ods.2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ust. § 4 ods.1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. § 9 ods.1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej

lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ust. § 9 ods.2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012 právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa ust. § 9 ods.2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2013 pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa čl.48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa §62 ods.1 zák.č.757/2004 Z.z. o súdoch, sťažnosť môže podať účastník konania alebo strana v konaní. Sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva.

Podľa §63 ods.1 zák.č.757/2004 Z.z. o súdoch, sťažnosti vybavuje predseda príslušného súdu.

Podľa §64 ods.1 zák.č.757/2004 Z.z. , účelom vybavovania sťažnosti je zistiť, či v danej veci boli spôsobené prietahy v konaní alebo porušené zásady dôstojnosti súdneho konania a odstránenie zistených nedostatkov.

Podľa §49 zák.č.38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu, sťažnosť môže podať fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa §80 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení súd zamietol žaloby - návrhy žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy potom čo zistil, že v tomto štádiu konania žalobca nepreukázal, že by žalovanému vznikla voči nemu povinnosť uhradiť škodu a nemajetkovú ujmu z dôvodu, že Okresný súd Trebišov v exekučných konaniach označených žalobcom rozhodol o žiadostiach na vydanie poverenia po uplynutí zákonnej lehoty. V konaní o náhradu škody podľa zákona č.514/2003 Z.z., ktorá má byť spôsobená prietahmi v súdnom konaní, nie je oprávnený súd konajúci o návrhu na náhradu škody v tomto konaní riešiť ako predbežnú otázku existencie takého prietahu, ktorý by zakladal zodpovednosť žalovaného za škodu z titulu nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v prietahu v konaní. Vyššie citované právne predpisy zverujú posúdiť dôvodnosť sťažnosti na prietahy v konaní jedine predsedovi súdu a Ústavnému súdu. Táto špeciálna právna úprava, ktorá upravila pôsobnosť subjektu na posúdenie prietahov v súdnom konaní s právnymi účinkami aj pre posúdenie zodpovednosti za náhradu škody spôsobenej prietahom v súdnom konaní, má svoje opodstatnenie v tom, aby súdy nižších stupňov nemohli preskúmať zákonnosť postupu súdov vyšších stupňov pokiaľ ide o dĺžku konania. Inak by mohlo dôjsť k tomu, že súd prvého stupňa by dôvodnosť a opodstatnenosť sťažnosti na prietah v konaní iného súdu posúdil odlišne od Ústavného súdu, ktorý by rozhodoval v konaní o sťažnosti účastníka súdneho konania na prietahy v konaní alebo odlišne od posúdenia príslušného predsedu súdu, ktorý vybavil sťažnosť podľa §63 ods.1 a §64 ods.1 zákona č.757/2004 Z.z. Z uvedeného dôvodu, ak sa má posudzovať aktívna legitímácia žalobcu v konaní o náhradu škody spôsobenej prietahom v súdnom konaní, musí byť preukázaná existenciou právne účinného aktu predsedu súdu alebo Ústavného súdu, ktorým bola sťažnosť oprávnenej osoby na prietahy v konaní kvalifikovaná ako dôvodná.

Žalobca nepreukázal existenciu právne účinného aktu predsedu súdu alebo Ústavného súdu o konštatovaní prietahov vo vyššie uvedených exekučných konaniach, teda žalobca nepreukázal, že je osobou oprávnenou na uplatnenie týchto nárokov, ktorých sa domáhal podanými návrhmi - žalobami v tejto veci, preto súd jeho žaloby zamietol.

V dôvodoch tohto rozsudku súd síce cituje aj ust. §9 ods.2 zák.č.514/2003 Z.z. účinného po 1.1.2013, teda po podaní návrhov žalobcu na začatie konania, avšak na vyššie uvedenom konštatovaní súdu o nedôvodnosti uplatnenia nárokov žalobcu táto skutočnosť nič nemení.

Súd poukazuje na to, že citované ustanovenia zákona o súdoch, ako aj Ústavy SR boli účinné aj v čase, keď vo vyššie uvedených exekučných veciach uplynuli lehoty na rozhodnutie o žiadostiach o vydanie poverenia a súd v týchto zákonných lehotách o žiadostiach nerozhodol. Skutočnosť, že aj keď od 1.1.2013 je ustanovenie §9 ods.2 zák.č.514/2003 Z.z. rozdielne od úpravy účinnej do 31.12.2012, nič to nemení na právnych záveroch odôvodnenia tohto rozsudku. Aj bez novelizácie účinnej v §9 ods.2 zák.č.514/2003 Z.z. účinného od 1.1.2013, by súd z vyššie uvedených dôvodov návrhy žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy zamietol z rovnakých dôvodov. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 19.11.2014 č.k. 25Co/66/2014 vo veci Okresného súdu v Trnave sp.zn. 8C/9/2013 a na rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 19.11.2014 č.k. 6Co/376/2014 vo veci Okresného súdu Komárno sp.zn. 6C/695/2012. V uvedených veciach súdy rozhodovali o návrhoch žalobcu proti žalovanému ako v tejto veci a predmetom konania boli návrhy na náhradu škody a nemajetkovej ujmy na tom istom skutkovom základe s rovnakým právnym odôvodnením.

Žalobca podal návrh na prerušenie konania podaním zo dňa 3.9.2015, ktorý odôvodnil tým, že mal podať ústavnú sťažnosť na Ústavný súd v Košiciach, v ktorej okrem iného žiadal, aby Ústavný súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.10.2012 č.k. 3NcC/54/2012, ktorým odvolací súd rozhodol, že sudca Okresného súdu Trebišov JUDr. Eva Vargová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp.zn. 9C/166/2012. Žalobca žiadal, aby súd toto konanie prerušil až do ukončenia konania o jeho ústavnej sťažnosti, ktorou sa domáhal zrušenia vyššie uvedeného uznesenia Krajského súdu v Košiciach. K návrhu na prerušenie konania pripojil žalobca aj písomnosť označenú ako „Sťažnosť“ adresovanú Ústavnému súdu Slovenskej republiky, avšak z podania žalobcu zo 3.9.2015 ani z priloženej sťažnosti nie je zrejme, kedy bola sťažnosť vyhotovená a či a kedy bola Ústavnému súdu Slovenskej republiky odoslaná. Žiadosť o prerušenie konania odôvodnil žalobca ustanovením §109 ods.1 písm. b/ O.sp. a ustanovením §109 ods.2 písm. c/ O.s.p..

Tak isto žalobca podaním zo dňa 3.9.2015 podal návrh na prerušenie konania z dôvodu konania o predbežnej otázke na Súdnom dvore Európskej únie vo veci Okresnému súdu Prešov sp.zn. 7C/6/2010 a v zmysle ust. §109 ods.2 písm. c/ O.s.p. navrhol prerušiť toto konanie do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhol žalovaný v konaní vedenom na OS Prešov pod sp.zn. 7C/6/2010.

Podľa §109 ods. 1 písm.b/ O.sp. súd konanie preruší ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa §109 ods.2 písm. c/ O.sp. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Súd návrhy žalobcu na prerušenie konania zamietol, pretože v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky na prerušenie konania v zmysle vyššie citovaných zákon. ustanovení O.s.p. Konanie pred Ústavným súdom nemôže byť dôvodom na prerušenie konania podľa vyššie citovaných ustanovení O.s.p., už aj vzhľadom k tomu, že od rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorému žalobca podal alebo mieni podať sťažnosť, uplynuli už viac ako dva roky. Čo sa týka prerušenia konania v zmysle ust. §109 ods.2 písm. c/ O.s.p. je daná iba možnosť na prerušenie konania, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenie.

Podľa §142 ods.1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalobca nemal v konaní úspech, žalovaný vznik trov nepreukázal, a preto súd rozhodol, že sa účastníkom náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov v 3 exemplároch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3/ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§ 205 ods. 1/.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť v zmysle ust. § 205 ods. 2 len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie /§205 ods. 3 O.s.p./.